

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1946 kl. 1 em.

Memorial angående tillfälligt lönetillägg och provisoriskt lönetillägg åt den hos riksdagen anställda personalen.

I sitt den 5 mars 1946 avgivna utlåtande nr 7 angående dyrtidstillägg åt riksdagens personal hade bankoutskottet förutsatt, att frågan om beredande av tillfälligt lönetillägg under innevarande budgetår och provisoriskt lönetillägg under nästkommande budgetår åt nämnda personal i anslutning till vad som härutinnan beslutats beträffande statstjänstemännen komme att upptagas snarast under innevarande riksdag. Tillika meddelade utskottet, att utskottet uppdragit åt sitt kansli att verkställa utredning i ämnet, vilken utredning komme att överlämnas till kamrarnas herrar talmän för vidare åtgärd.

I en inom bankoutskottets kansli utarbetad, till kamrarnas herrar talmän överlämnad, den 19 mars 1946 dagteknad *promemoria* har anförts i hudsak följande.

Beträffande frågan om *tillfälligt lönetillägg* åt statstjänstemännen har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 15 mars 1946, nr 74, föreskrivit, att sådant tillägg skall utgå till den, som nämnda dag innehar i kungörelsen angiven statsanställning. Tillägget skall utgå med ett engångsbelopp av 300 kronor, om anställningshavaren för minst 150 dagar av tiden 1 juli 1945—15 mars 1946 antingen ägt uppbära lön eller därmed jämförlig avlöningsförmån i anställningen eller ock skulle ha ägt uppbära sådan förmån, därest han icke åtnjutit tjänstledighet för offentligt uppdrag eller för fullgörande av viss militärtjänstgöring. Där anställningstiden understiger 150 dagar, beräknas tillägget till 2 kronor per dag. Vid avkortad daglig tjänstgöringstid reduceras tillägget i förhållande till avkortningen.

Till sin karaktär torde det tillfälliga lönetillägget vara att anse som engångskompensation för den begränsning av dyrtidstillägget, som under krigsåren betingats främst av det s. k. lönestoppet.

En tillämpning av gällande regler beträffande tillfälligt lönetillägg åt riksdagens personal synes böra innebära, att heltidsanställd personal berättigas uppbära dylikt tillägg med 2 kronor för dag för högst 150 dagar under tiden 1 juli 1945—15 mars 1946 samt att den deltidsanställda personalen — som lär kunna presumeras inneha halvtidsanställning — erhåller ett tillägg av 1 krona om dagen för högst 150 dagar under nämnda tidsperiod.

I fråga om rätt att uppbära tillfälligt lönetillägg på grund av anställning hos riksdagen torde undantag generellt böra göras beträffande såväl statstjänsteman, vilken i denna sin egenskap är berättigad åtnjuta dylikt tillägg, som den, vilken jämte riksdagstjänsten innehar kommunal eller enskild anställning eller åtnjuter pension på grund av allmän tjänst.

Med iakttagande av nyssnämnda undantagsregel torde till den hos riksdagen hellidsanställda personalen i förevarande hänseende böra hänföras följande tjänstemän med daglig tjänstgöringsskyldighet av normal omfattning, nämligen två kanslister i första kammaren, förste kanslisten i andra kammaren, sekreteraren hos konstitutionsutskottet, två notarier och två kanslister hos samma utskott, två korrekturläsare, två kanslibiträden hos riksdagens kansli och ett kanslibiträde i statsutskottet ävensom samtliga icke statsanställda vaktmästare och portvakter.

Övrig hos riksdagen anställd personal, som icke faller under ovanstående undantagsregel, torde med avseende å rätt till tillfälligt lönetillägg böra anses inneha halvtidsanställning.

Beträffande vaktpersonalen bör gälla, att i den mån sådan personal icke under tiden 1 juli 1945—15 mars 1946 fullgjort 150 dagars tjänstgöring hos riksdagen, vederbörande må äga utfylla skillnaden genom tillgodoräknande av eventuell tjänstgöring (vikariat) inom statsförvaltningen. Av uppgifter rörande vaktpersonalens anställningstider efter den 1 juli 1945 framgår, att praktiskt taget samtliga icke statsanställda skulle bli berättigade att hos riksdagen uppbära 300 kronor.

Vad härefter angår frågan om *provisoriskt lönetillägg* har — såsom bankoutskottet i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 7 erinrat — avlöningen till riksdagens personal avvägs i viss relation till lönenivån för de statsanställda samt riksdagens personal tillerkänts samma löneförbättring, som vid senaste statliga lönereglering kommit befattningshavare i motsvarande lönelägen till del. 1938 års riksdag medgav sålunda, närmast i anslutning till vid 1937 års riksdag fattat beslut beträffande statstjänstemännen, att provisorisk arvodesförhöjning skulle utgå till envar befattningshavare hos riksdagen med 54 kronor för månad. Vid 1939 års riksdag genomfördes en definitiv arvodesreglering, innebärande att arvodena till riksdagens personal förhöjdes med ungefär samma belopp — däri inräknade nämnda 54 kronor — varmed statens befattningshavare i motsvarande löneställning fått sina förmåner uppräknade genom 1938 års lönereglering.

Då det provisoriska lönetillägget till statens tjänstemän från och med nästa budgetår kommer att utgå med 55 kronor i månaden till i Stockholm stationerade befattningshavare, torde i anslutning till vad tidigare ägt rum motsvarande förhöjning böra tillkomma riksdagens personal från och med den 1 juli innevarande år.

I skrivelse till bankoutskottet den 22 mars 1946 hava *kamrarnas herrar talmän* meddelat, att promemorian behandlats vid ett samma dag hållet talmanssammanträde, vid vilket jämväl de ständiga utskottens ordförande och riksdagens kanslideputerade närvarit. I enlighet med den mening, som vid sammanträdet gjorde sig gällande, hava herrar talmän föreslagit, att tillfälligt lönetillägg och provisoriskt lönetillägg må tillerkännas riksdagens personal i huvudsaklig överensstämmelse med de i promemorian uppdragna riktlinjerna, dock att tillfälligt tillägg borde tillkomma även dem, som jämte riksdagstjänsten innehade enskild anställning.

I likhet med herrar talmän får utskottet tillstyrka, att tillfälligt lönetillägg må i anslutning till de inom statsförvaltningen tillämpade grunderna tillkomma envar av riksdagens personal, som icke innehar statlig eller kom-

Utskottet.

munal anställning och ej heller åtnjuter pension på grund av allmän tjänst. Tillägget bör för varje tjänstgöringsdag under tiden 1 juli 1945—15 mars 1946 utgå med 2 kronor till i förenämnda utskottspromemoria angivna befattningshavare med daglig tjänstgöringsskyldighet av normal omfattning och med 1 krona till övrig tilläggsberättigad deltidstjänstgörande personal, dock med högst 300 resp. 150 kronor. Till förstnämnda personalkategori böra hänföras jämväl de från början av innevarande riksdag anställda vaktmästar- och portvaksbiträdena.

Likaledes tillstyrker utskottet det av herrar talmän framlagda förslaget om provisoriskt lönetillägg till riksdagens befattningshavare från och med den 1 juli 1946. Detta tillägg, som är att anse såsom ett förskott å en blivande lönereglering, torde böra utgå tillsvidare, intill dess annorlunda kan bli av riksdagen bestämt, samt för ernående av delbarhet med trettio avrundas till 54 kronor i månaden.

Utskottet hemställer,

att riksdagen, med bifall till herrar talmäns förslag, må medgiva,

a) att tillfälligt lönetillägg må i överensstämmelse med ovan förordade grunder utgå till vissa befattningshavare hos riksdagen;

b) att provisoriskt lönetillägg skall från och med den 1 juli 1946 tillsvidare, intill dess annorlunda kan varda av riksdagen bestämt, utgå till envar befattningshavare hos riksdagen med 54 kronor i månaden, skolandet detta tillägg beräknas och utbetalas på sätt i avlöningsbestämmelserna för riksdagens personal föreskrives beträffande arvode.

Stockholm den 4 april 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit från första kammaren: herrar Åkerberg, Carlström, Sundvik, Friggeråker, Leander, Lindblom, Fahlander och Grym;

från andra kammaren: herrar Svedman, Paulsen*, Mattsson, Johnsson i Kastanjegården, Sundberg, von Seth och fru Humla*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.